

In 1997 komen mijn vader (geboren november 1937) en ik bij toeval wat dieper in gesprek over zijn jeugd. Wat opvalt is , dat hij zich zo weinig kan herinneren over de periode 1940- 1950.

Vaag komen er flarden van herinneringen boven drijven, die niet direct een plaats in het leven van mijn vader en het gezin waartoe hij behoorde konden worden gegeven.

Mijn vader Kees is het 5^e kind in het gezin van ouders Dina Peijnenburg- Veraa en Harrie Peijnenburg.

Op basis van enkele vage herinneringen kreeg ik een vreemd en onbehaaglijk gevoel, dat er iets niet klopte aan de jeugdperiode van mijn vader.

De vage herinneringen waren de volgende:

- Corrie - de oudste zus van mijn vader werkte in de oorlog in een kousenfabriek in Waalwijk en kwam daar op 15 jarige leeftijd op haar werk te overlijden.
- Het slapen in barakken met andere vreemde mensen in een plaats met naamgedeelte "ES"
- Een verblijf bij mensen op het platte land in de provincie Groningen of Drenthe
- Een treinreis met zijn moeder naar Hoensbroek waar ze zijn vader bezochten
- Het verbranden van papieren en foto's door zijn moeder kort na de oorlog in de achtertuin van hun huis in Waalwijk
- Het feest na de oorlog om de thuiskomst van zijn vader te vieren
- Het pesten van mijn vader door kinderen uit de buurt en het door hem "voor straf" te begraven tot zijn kin in het zand

Dat vreemde en onbehaaglijke gevoel vertaalde zich bij mij in vragen, wat is er gebeurd in dat gezin tijdens de oorlog. Het maakte mij nieuwsgierig en het gesprek liet mij niet meer los. Waarom weet ik niet, maar ik startte met het verzamelen van informatie bij verschillende personen in de directe omgeving van mijn opa en oma en instanties. Het viel al direct op, dat leeftijdsgenoten van mijn grootouders terughoudend waren over de oorlogsjaren.

Al snel kom ik op een "goed " informatie spoor bij het Ministerie van Justitie afdeling Centraal Archief Bijzondere Rechtspleging.(CABR).Het archief is belast met het beheer en onderzoek naar personen, die in de 2^e Wereldoorlog strafbare feiten hebben begaan. En helaas bestaat daar een dossier van mijn opa H.L.F. Peijnenburg. Verbijsterd, maar toch niet verrast gezien de vage herinneringen van mijn vader reizen wij samen februari 1999 af naar Den Haag en lezen het dossier van zijn vader Harrie. Spannend, omdat je niet weet wat je mag verwachten en nieuwsgierig, omdat je toch redelijk snel op het spoor bent gekomen, wat zijn ouders en anderen meer dan 50 jaar verborgen hebben weten te houden. Het blijkt, dat opa lid was van de NSB en in de oorlog in dienst is geweest van de Duitse Wehrmacht.

De inhoud was vol feiten, het gaf antwoord op vele vragen, maar het riep ook heel veel nieuwe vragen op. De lege jaren van de jeugd van mijn vader Kees kregen langzaam een invulling. De onbeantwoorde en nieuwe vragen zouden mij nog langs tientallen personen en instanties gaan voeren.

Mijn onderzoek duurde 3 jaar en november 2000 heb ik alle informatie beschreven en vastgelegd in een boek voor mijn vader Kees. Hierdoor hebben de jeugdijaren van mijn vader een gezicht gekregen. Niet een gezicht, waarop je als kind met plezier en trots op terug kunt kijken. Mijn vader heeft vaak moeten slikken bij het lezen van het boek, maar ik heb hem bij het overhandigen van het boek nadrukkelijk aangegeven, dat alles wat er gebeurd is buiten zijn verantwoording ligt en dat het verschrikkelijk is dat vooral zijn vader het gezin op een hele negatieve manier heeft meegezogen in de oorlog.

Maar ook, dat zijn ouders, broer en zussen hebben nagelaten mijn vader hierover later te informeren.

Grootmoeder en kinderen vluchten op 5 september 1944- Dolle Dinsdag – via Westerbork naar de Lüneburgerheide in Duitsland waar zij gedurende maanden werden ondergebracht in barakken. Maart 1945 bracht de naderende komst van de Geallieerden hen in paniek met goederentreinen via Leer en Nieuweschans naar opvangkampen in Winschoten, Scheemda, Zuidbroek of Hoogezand voor registratie. Vandaaruit werden zij ondergebracht in huis bij geestverwanten.

Maar helaas is één vraag onbeantwoord gebleven in mijn onderzoek bij de overdracht van het boek aan mijn vader. Zussen van mijn vader hebben geen antwoord willen geven op de vraag, waar mijn vader met zijn moeder en zijn 2 zussen verbleef in de periode 5 september 1944 (Dolle Dinsdag) tot en met 11 december 1945.

Nu mijn vader en alle andere gezinsleden zijn overleden wil ik een allerlaatste poging doen om antwoord te krijgen op deze vraag. Nu meer voor mijzelf en om het boek over de jeugd jaren van mijn vader compleet te krijgen.

In dit bijzondere jaar van 80 jaar BEVRIJDING van Nederland hoop ik dat ook ik bevrijd wordt van deze nog steeds kwellende en onopgeloste vraag. En omdat er nu misschien nog mensen leven, die mogelijk nog iets over kunnen vertellen.

Om mijn vraag te verduidelijken hieronder de informatie van wat ik wel weet over de periode 5 september 1944 tot en met 11 december 1945:

- In de dagen 6 t/m 11 september zijn mijn vader, zijn moeder, broer en 2 zussen over gebracht van Waalwijk via hoogstwaarschijnlijk Westerbork naar een kamp op de Lüneburgerheide in Duitsland, mogelijk in de omgeving van de plaats Eschede/Celle. Omdat met de nadering van de Geallieerden enerzijds en de komst van vele vluchtelingen uit vele windstreken richting Noord- Duitsland het te vol werd aldaar werden de NSB gezinde / Lüneburgers op terug transport gezet naar de nog bezette Noordelijke Nederlandse provincies.
- Volgens een transportlijst van het NIOD zijn grootmoeder en 3 kinderen waaronder mijn inmiddels overleden vader 7/8 maart 1945, na het bombarderen van het station van Eschede op treintransport gezet terug naar Nederland via de lijn Leer -Nieuweschans – Winschoten.
- Uiteindelijk zijn zij in het gebied tussen Winschoten > Zuidbroek > Veendam >Borger-Odoorn> Emmen> Klazienaveen langs de grens met Duitsland ondergebracht. Waarschijnlijk op een boerderij. De plaatsen Valthermond en Drouwenermond worden genoemd. Het Nederlandse Rode Kruis vindt 2 jaar nadat ik het boek klaar had in 2002 een correspondentie adres In Drouwenermond, waar oma haar post van haar man in Duitse dienst ontving. **ZIE INFORMATIE HIERONDER !**
- 11 december 1945 keerden zij terug naar hun oude woonplaats Waalwijk. Vader/man Harrie Peijnenburg was op 8 mei 1945 in Barneveld gevangen genomen door de NBS en daarna geïnterneerd in de Harskamp en later zijn straf uitgezeten tot 1949 in Vught en Hoensbroek

Bijgevoegd mogelijke relevante informatie:

1. foto van moeder van Dina Peijnenburg- Veraa; geboren en wonende te Waalwijk. Verloor in 1941 haar 15 jarige oudste dochter Corrie en begin 1944 haar 5 jarige zoon Wimke.

2. Foto van de kinderen Sjaan –

Annie – Jan

en Kees (Jan bleef achter in Duitsland in maart 1945 geronseld door de Wehrmacht)

Uit Informatie van het archief Nazorg Oorlogsslachtoffers van het Nederlandse Rode Kruis uit Den Haag in 2002 kan worden opgemaakt, dat er een correspondentie adres is geweest voor moeder en de kinderen op :

P/a J.Schuiling- Broekema
J 165
Drouwenermond
Post Stadskanaal (Dr)

Bij navraag en onderzoek door mij in 2003 in buurthuizen en kranten in Drouwenermond en omgeving heeft helaas niemand kunnen of willen bevestigen, dat het correspondentie adres van het Nederlandse Rode Kruis ook daadwerkelijk het onderbreng adres is geweest of dat het een adres in de omgeving van de boerderij van de familie Schuiling is geweest.

Het kan natuurlijk zijn, dat het adres ook werkelijk alleen een afhaal en afleverpunt was voor post van gevluchte NSB gezinsleden/ Lüneburgers. Daar er in die tijd er nauwelijks vervoer voor handen was ga ik er van uit dat grootmoeder en kinderen waren ondergebracht op een boerderij op maximaal een loopafstand van 10-15 km.

Concreet zou dat neerkomen op de cirkel: Wildervank – Nieuw Pekela – Onstwedde – Mussel – Musselkanaal – Valthermond – Schoonloo – Papenvoort en Eext.

De vraag die ik u graag wil voorleggen is de volgende:

Vanaf de dag 7 maart 1945, dat grootmoeder en 3 kinderen arriveerden op de lijn Nieuweschans met eindbestemming Winschoten ontbreekt voor mij ieder spoor waar zij zijn ondergebracht. Naar alle waarschijnlijkheid in de omgeving van het correspondentie adres in Drouwenermond.

Ondanks de vele bezochte archieven is hierin geen duidelijkheid gekomen. Ik hoop echter via uw Stichting dat er mensen zijn die uw website bezoeken mij misschien verder kunnen helpen of kunnen verwijzen naar mensen die mij mogelijk meer kunnen vertellen over mijn zoekvraag.

Mocht u nog meer informatie nodig hebben dan wil ik graag proberen u deze te verstrekken.

Alvast dank en vriendelijke groet,

Henny Peijnenburg

hennypeijnenburgdb@gmail.com